

Barcelona, 21 desembre 1949. Calic/0299

Estimat fill: L'Ària Anita ha mort... En la carta t'abans d'ahir t'avalentava del gran estat en que la teniem, portada, al lit. El desentellat no s'ha fet esperar més del que havíem previst. Ha tropanat incourcient, sense patri pare, conminada en un desgast total de la seva persona. El cor ha estat el darrer en rendir-se. Per fi, però, ha estat relut, i en l'hora de la mitja nit, entre els dies 19-20, s'ha acabat. Avui la portarem a la seva darrera estada. Sen l'haqi perdonaada!

Per bé que vaig dir-te que callegrafaria quan aconegues el desentellat, he desistit de fer-ho. Esper que aquestes ratlles no trigaran més del compte en fer-te conixer, i naves et demano un petit record per l'Ària morta, que vivia més entant que no tornaria a veure't i recordant sempre.

Retllant el seu caràcter i caràcter de preocupacions de diuere indole, t'adrego aquestes ratlles, sense altre objecte que el que pè van a complert. Esper tenir aviat pretextos per a éver més extens, amb motiu de contentar a una carta vostra, que esperem amb desesperada ansiosa, i no compremem com trique tant a rememorar-vos.

Una abraçada ben farta per a tu i la Rosa i molts petits dels nostres parrs i avís

(Caldés: Perera)